

Ратаятъ бѣше излѣзалъ навънъ да отвѣрже кучетата. Внезапно той се втурна въ стаята съ уплашени очи и задъханъ каза:

— Видѣхъ двама души да се въртятъ около вратника. Мжчатъ се да го отворятъ...

Той искаше да продължи, но не можа, тъй като вънъ се чува груби стъпки. Кучетата лавнаха настървено, дигна се олелия и изведнаж вратата се блъсна. Вътре се вмъкнаха зли и настрѣхнали двама души. Сърбакътъ ги позна: бѣха двамата разбойника — братята Хайдараа. Тѣ затвориха вратата следъ себе си. Всички ги гледаха съ ужасени очи. Децата се свиха въ политѣ на майка си и заскимтѣха като безпомощни кученца. Сърбакътъ се изправи бледъ като восъчна свещъ съ свити устни. Мехмедъ пристѣпи съ голъ ятаганъ.

— Пригответи се да умрешъ, куче проклето! — изсъска той.

Сърбакътъ разбра, че краятъ му иде. Но какво ще стане съ баща му, съ жена му, съ неговитѣ бедни деца? Той потре-

пера. Като дивъ звѣръ отскочи на страни и грабна отъ стената пушката си. Тя висѣше тамъ день и нощъ, готова за стрелба. Мигновено я вдигна и, докато турчинътъ се опомни, глухъ гърмежъ проеча. Нападателятъ се простна на пода. Хасанъ хвана пищова си и го насочи къмъ Сърбака. Но Сърбакътъ и него изпревари. По-бързъ и отъ свѣт-кавица, той повали Хасана съ дипчика на пушката.

Коситѣ на Сърбака бѣха разрошени, лицето му бледо, очитѣ му пушаха мълнии. За първи пѣтъ той бѣше такъвъ. Семейството му гледаше като безумно тая картина, която трая само нѣколко мига. Той избърса потѣта отъ челото си, прибра оръжието на турцитѣ и се изправи срѣдъ стаята гордъ и решителенъ.

— Нѣма какво да се прави. Това трѣбваше да стане. Още сега зарове труповѣтъ на скришно мѣсто. Дано никой не е по-душилъ. А азъ хващамъ Балкана и при Илю войвода ще ида. Не се страхувайте. Ще бдя надъ васъ и тежко на оня, който само съ прѣстъ ви бутне...

Той хвърли последенъ погледъ къмъ домашнитѣ си, вдигна най-малкото си дете и го цѣлуна по челото. Съ другитѣ не посмѣ да се сбогува, потресенъ още отъ кръвта, която токущо бѣше пролѣлъ. Грабна овчарската си торба и изхвъркна навънъ. Хайдушката нощъ го погълна.

ПЕТЪРЪ СТѢПОВЪ